

det er en Grund mere, synes jeg, til ikke at bøje sig for de Ønsker, der ere fremkomne fra Kommunerne i den sydøstlige Del af Herredet om at lægge Herredskontoret ind til Aarhus. Gjorde man det, vilde Forholdene ikke blive synderlig bedre, end de ere nu. Beboerne vilde nok faa bedre Jernbaneforbindelse, men en Del af dette Herred vilde dog komme til at ligge i en betydelig Afstand fra Herredskontoret. I den tilbageblivende Del af Herredet — det fremtidige Rougsø Herred — blive Forholdene ikke saa gunstige ved den foreslaaede Forandring. Fra de østlige Kommuner vil der nemlig fremdeles blive omtrent $5\frac{1}{2}$ Mil fra Herredskontoret til den yderste Del af Herredet. Ganske vist er denne Del ikke synderlig stærkt bebygget, men det vil dog være en Ulempe. Det maa fremdeles være et aabent Spørgsmaal, om der ikke kunde gøres noget for at forbedre dette Forhold. Det kan maaske have sine store Vanskeligheder, da man har Herredskontoret i Randers, Arrestbygning osv. der. Jeg vil imidlertid ønske, at det kunde blive overvejet i et Udvalg, om der kunde findes en endnu bedre Løsning end den foreslaaede.

Om Bevillingerne til Bygninger, Lønninger, Kontorholdsvederlag osv. skal jeg i Øjeblikket ikke udtale mig; det vil vel blive overvejet i et Udvalg, og jeg haaber da, at der der vil fremkomme Forslag til en heldigere Ordning i saa Henseende end den foreslaaede, og derved vil der maaske ske Forandring i saa Henseende. Med disse Par Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Overvejelse i et Udvalg og til velvillig Behandling i Tinget.

Bjerre: Jeg kan ligesom den foregaaende ærede Taler anbefale det forelagte Lovforslag. Jeg tror, den Maade, den højtærede Justitsminister foreslaar Spørgsmaalet løst paa, er fuldt ud tilfredsstillende. Der har jo været indgivet Andragender fra Beboerne i lang Tid, og nu, da Embedet i Rougsø er ledigt og har været ledigt en Tid, er der Grund til at foretage en Deling. Den Deling, der er foretagen mellem Sognene, er efter min Mening rigtig og kan ikke være bedre. Der maatte gøres en Forandring med Rougsø Herred, det kunde ikke være andet, og jeg er vis paa, at man her har truffet det rette, Beboerne ere ogsaa glade derved. Udgifterne til Kontorhold ere delte efter samme Regler, tror jeg, som man ellers bruger med Hensyn til Kontorholdsudgifter. Jeg har den Ære at sidde i det Udvalg, som behandler Kontorholdsudgifter, og ser, at der her er

fulgt de samme Regler som ellers. Det er dog muligt, at saadant noget som 900 Kr. i Befordringsgodtgørelse for Herredsfogeden i Rougsø Herred, som stadig skal beholde Bopæl i Randers, er noget meget. Men vi haabe jo at faa gennemført en Jernbane over Allingaabro, Ørsted, Holbæk, Udby og Ølst, som vil fritage Herredsfogeden for at køre den Vej i Vogn, hvad han nu maa gøre. Det vil ligeledes hjælpe paa Hornslet-embedet, at der kommer en Jernbane fra Hornslet ind efter Ølst til, da Beboerne i Lemmer og Lime og Vester og Øster Alling og Skjørring saa faa langt lettere til Jurisdiktionsstedet.

Det blev udtalt af den sidste ærede Taler, at dette Forslag skulde i Udvalg. Jeg havde ikke tænkt mig, der var Grund dertil, da det er saa simpelt i sig selv. Er der nogen, der ønsker at stille Ændringsforslag, ville saadanne vist meget godt kunne stilles uden Udvalg. Jeg skal altsaa dermed anbefale Forslaget til Fremme.

Anders Nielsen: Naar det høje Ting beskæftiger sig med det Forslag, som her er fremsat af den højtærede Justitsminister, saa tør man gaa ud fra, at en saadan Jurisdiktionsdeling ikke kommer paatværs af de Forhandlinger, der føres angaaende Retsreformen. Jeg nævner dette, fordi jeg erindrer, at Hensynet til Retsreformforhandlingerne tidligere — og vel med fuld Føje — er bleven fremholdt overfor Ønsker fra andre Pladser om en saadan Jurisdiktionsdeling.

Idet jeg ganske kan slutte mig til de Anbefalinger, der ere fremkomne angaaende det her foreliggende Lovforslag, skal jeg straks sige, at der er en Plads, som vi, naar vi slaa op i Statskalenderen, finde ved Siden af den, vi her omtale, nemlig Jurisdiktionen Hobro—Gislum Herred og Rinds Herred, og som iigeledes er en saa umaadelig stor Jurisdiktion, at Forretningernes Besørgelse har lidt derunder. Der har været ført Klager over og nævnt for mig Eksempler paa Ekspeditioners Forsinkelse, og hvad dermed følger, allerede for Aar tilbage. Jeg skal ikke her komme ind paa disse Klager, jeg husker dem heller ikke i deres Enkeltheder; men jeg følte mig den Gang overbevist om, at der var en paatrængende Nødvendighed for at komme til en Forandring. Naar Ønskerne i saa Henseende ere holdte tilbage, beror det paa den Omstændighed, jeg før nævtede, at man mente, at man maatte holde dem tilbage af Hensyn til det store principielle Spørgsmaals Afgørelse, Retsrefor-